

ร้อย เรื่องเล่า

สามทหาร
3taharn@gmail.com

โตไป... (หนูจะ) ไม่โกง

ว่า น้อยๆ เจ้าหลานชายวัยประถมที่เพิ่งเปิดเทอมได้ไม่กี่วัน พอกลับมาจากโรงเรียนเห็นตาแดงๆ พอถามเข้าว่าทำอะไร ก็ร้องไห้สะอึกสะอื้นใหญ่ จับความได้ว่า ดินสอแท่งใหม่ลายการ์ตูนสุดฮิตที่อุตสาหะไปเลือกซื้อกับสือตอมเปิดเทอมหายไป แถมยังบอกอีกว่า เชื่อว่ามีเพื่อนขโมยไป... โอ้เราก็ไม่รู้จะยังไง เลยได้แต่ปลอบใจ และบอกว่าให้กลับไปหาดูอีกที เพื่อจะตกอยู่ที่พื้น หรือชอกโต๊ะไหนซักแห่งก็ได้ แต่เจ้าหลานชายก็ยังยืนยันว่าเห็นดินสอแบบเดียวกันอยู่ในกระเปาะของเพื่อนอีกคน แต่เขาบอกว่า เขาซื้อมาเอง...

เข้าอีหรอบนี้ก็พูดยาก ก็เด็กตั้งเยอะแยะ ใครจะไปรู้ว่าใครไหนหยิบไป และของใครเป็นของใครก็ไม่รู้ ได้แต่ถอนใจ และสอนให้เด็กของเรารู้จักเก็บของให้เป็นระเบียบ เข้าที่ ไม่วางไปเรื่อยเมื่อย

จะว่าไป หากเป็นเรื่องขโมยของกันจริงๆ อย่างว่าแต่เด็กสมัยนี้เลย สมัยไหนๆ ก็เป็น เจอเรื่องนี้ก็นึกไปถึงว่า เคยคุยกับพี่ที่ทำงาน เล่าเรื่องกันซ้ำๆ ที่แกบอกว่า ตอนเด็กๆ ยางลบของแกหายไปทุกอัน เรียกว่าซื้อใหม่เมื่อไหร่ หายไปเมื่อนั้นภายในไม่กี่วัน หายไวยังกะหายตัวได้ ไม่รู้ทำหายเอง หรือมีคนขโมย หรือก็อาจจะเป็นการแกล้งกันของเด็กๆ จนแม่ของพี่เค้าก็ต้องแก้ปัญหาด้วยการเอาเชือกมาร้อยยางลบ แล้วให้คล้องคอ !!! แฮ่มมมม... วิธีการนี้ช่างล้าสมัยนักถึงขั้นห้อยคอไว้ แบบว่า ถ้าคิดจะหาย หรือขโมยกัน ก็มักจะขาดที่คอกันไปเลย

ที่จริงเรื่องลักเล็กขโมยน้อยมันมีอยู่ทุกยุคทุกสมัย ทุกสังคม ไม่ใช่แค่สังคมเด็กๆ เพราะ วัยรุ่น วัยโต (กว่า) วัยแก่ เจอปัญหาแบบนี้หมด ก็คนเราร้อยพ่อพันแม่ ไม่รู้เราจะไปเจอเจอคนดีหรือไม่ดียังไง เพราะเรื่องนี้มันมีอยู่ทุกที่ทุกแห่งของแต่ละคนละว่าอยากได้ของคนอื่นมัย หรือถ้าอยากได้ของหรืออะไรบางอย่าง จะหามาได้วิธีไหน

แถมไม่เชื่อ เคยอ่านบทความทางวิชาการบางเล่ม ยังบอกเลยว่าพฤติกรรมลักเล็กขโมยน้อยหรือการกระทำผิดบางอย่างอาจจะมาจากการเลี้ยงดูสังคมที่อยู่ แต่บางส่วนก็มาจากพันธุกรรมหรือดีเอ็นเอเลยด้วยซ้ำ - มันเลยดูเป็นปัญหาที่แก้ยากซะจริง

เรื่องการเอาของของคนอื่นมาเป็นของตัวเองเนี่ยที่จริงเป็นหนึ่งในเรื่องการทำทุจริตทั้งหลายแหล่ ที่เราคนไทย พบเจอกันเป็นประจำ เรียกได้ว่า เห็นได้ทุกอย่างหมดหน้า ทุกวงการ ...การทุจริต หรือ การโกง หรือเรียกแบบ (ไม่ควรถ) เท่าว่า “คอร์รัปชั่น” เอาจริงๆ มันเหมือนมะเร็งที่เกาะเชื้ออยู่ในเนื้อเยื่อสังคมเรามาเนิ่นนาน

การโกงก็เห็นมีทุกรูปแบบ ทั้งระดับง่ายๆ เบสิคๆ ตั้งแต่การลอกข้อสอบ แข่งคิวซื้อของเบียดแซงรถคันอื่นเพื่อแย่งเลนขึ้นสะพาน ลักเล็กขโมยน้อย หรือจะฉ้อโกงไปอีกร้อยๆ ก็อย่างให้เบ๊เบ๊จี้จี้กับโรงเรียนเพื่อจะให้ลูกๆ หลานๆ ได้เข้าเรียนโรงเรียนดังๆ สมใจ หรือการปลอมแปลงเอกสารเพื่อหาประโยชน์ส่วนตัว ก็เกิดขึ้นให้เห็นบ่อยๆ

หรือจะยกระดับสู่เรื่องระดับชาติอย่างเรื่องคอร์รัปชั่นโครงการต่างๆ ที่ทุกสมัยมีมาให้เห็นกันอยู่เรื่อยๆ เป็นข่าวดังบ้าง ไม่ดังบ้าง แต่ไม่เคยจางหายไปจากสังคมไทย...

วันก่อนขับรถผ่านถนนวิภาวดีมองไปข้างทางก็เห็นหนึ่งในหลายเรื่องที่เป็นหลักฐานกระเทาะใจทุกครั้งที่ผ่านมา นั่นก็คือเจ้าเสาตอม่อ ไฮโปเวลล์อนุสรณ์แห่งการไม่ชอบมาพากล ที่ตอนนี้งากำลังถูกทุบทิ้งหลังจากยืนอยู่คู่ทางรถไฟเลียบถนนวิภาวดีมาเป็น 20 ปีเห็นจะได้ ก่อนทุบช่วงที่ผ่านมาเลยเปิดให้เป็นพื้นที่แสดงศิลปะของศิลปินเด็กแนวหลายกลุ่ม เข้าไปวาดภาพ ระบายสี เพ้นท์ แล้วแต่จะถนัด...ถือเป็นการสร้างคุณค่าก่อนส่งท้ายอำลากันไปซะที

นอกจากหลักฐานตาตาแล้ว ที่น่าสะเทือนใจที่สุดสำหรับตัวเองคือการสำรวจโผล่ของสำนักต่างๆ เรื่องการยอมรับการทุจริตคอร์รัปชั่น ที่พอผลออกมาเป็นข่าวครึกโครมอยู่ช่วงใหญ่

ก็จะไม่ให้เกิดมากกันได้ใช้อย่างหนังสือพิมพ์ที่อ่านตอนนั้นพาดหัวข่าวตัวเบ๊ว่า “เอแบคโพลล์ชี้คนไทยไม่เปลี่ยน! ที่คนคิดอันตรายอมรับทุจริตได้ ถ้าตนเองได้ประโยชน์” ...แม่เจ้า แ่อ่านก็ขนหัวลุกแล้ว รู้สึกว่ามันเกิดอะไรขึ้นกับสังคมของเรา

เหมือนนั้นไหม่แมชชีนย้อนอดีตไปเมื่อตอนอ่านผลสำรวจเมื่อต้นปีว่า คนไทยส่วนใหญ่มีแนวโน้ม

ยอมรับได้ ถ้าต้องโกงเพื่อความอยู่รอด หรือมีพฤติกรรมที่สำรวจแล้วคนส่วนใหญ่ยังทำกัน คือ ลักคิวเพื่อซื้อของ เคยให้สินบนเจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกเรื่องต่างๆ ให้ หรืออย่างคนที่ทำงานจัดซื้อจัดจ้าง ก็มีการติดสินบนหรือทำปลอมแปลงเอกสาร และถ้าเป็นกลุ่มเด็กๆ ที่สำรวจพบมากก็พวกลอกการบ้านเพื่อน หรือจดเนื้อหาแอบเอาเข้าห้องสอบ

ภาพจาก : <http://www.prachachat.net>

.....ยังเรียกว่าการทุจริตคอร์รัปชั่น มันแผ่ขยายวงกว้างมากกว่าที่เราคิดซะอีก

ก็มาคิดเล่นๆ ว่าเราจะช่วยกันแก้ปัญหาเหล่านี้ยังไง ที่จริงมีวิธีมากมายที่หลายประเทศทำกันแล้วประสบความสำเร็จอยู่ เช่น การปราบปรามอย่างจริงจัง การลงโทษให้หนักๆ เข้าไว้ การขับเคลื่อนด้วยภาคประชาชนอย่างเราๆ ท่านๆ ที่เข้มแข็ง ไม่ยอมให้ใครเอามาเปรียบ หรือตั้งองค์กรกลางที่เป็นกลางจริงๆ มาตรวจสอบควบคุมในระดับประเทศ

แต่เอาเข้าจริง สิ่งที่เราเน้นที่สุด ได้ผลดีที่สุดในการแก้ปัญหาเหล่านี้คือ การให้การศึกษา และพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ นั่นแหละ เพราะปูพื้นฐานตั้งแต่เด็กๆ ย่อมดีกว่าไปแก้พวกไม้แก็ดตึกยากเป็นไหนๆ

ถ้าไม่เน้นการสอนจริยธรรมที่โรงเรียน-โครงการที่คุ้นหู เข้าตา ก็พอมีให้เห็นอยู่บ้าง เพราะโรงเรียนของเจ้าหลานตัวแสบ ก็มีอบรมเหมือนกันก็

มติชน สุดสัปดาห์

Matchon Weekend
Circulation: 350,000
Ad Rate: 450

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 8 - พุธสัปดาห์ 14 พฤศจิกายน 2556

ปีที่: 34

ฉบับที่: 1734

หน้า: 33(เต็มหน้า)

Col.Inch: 89.97

Ad Value: 40,486.50

PRValue (x3): 121,459.50

ศิลปิน: สีส

คอลัมน์: ร้อยเรื่องเล่า: โตไป... (หนูจะ) ไม่โกง

โครงการหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ที่กรุงเทพมหานคร ร่วมกับ ศูนย์สาธารณประโยชน์และประชาสังคม นิด้า และองค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทย งานนี้ เห็นผู้พันกันตั้งแต่ชั้นเด็กอนุบาล จนถึงประถม และ เห็นว่ากำลังพัฒนาหลักสูตรมัธยมอยู่

หลักสูตรนี้ครอบคลุมความดี 5 ประการ เน้น ช่วยสร้างชาติ ด้านทุจริต คือ หนึ่ง เรื่องความซื่อสัตย์ สุจริต ยึดมั่นในความจริงและสิ่งที่ถูกต้อง ไม่คดโกง สอง การมีจิตสาธารณะ เห็นแก่ส่วนรวมเยอะๆ สาม ความเป็นธรรมทางสังคม ให้เด็กฯ มองคนอย่าง เท่าเทียม ไม่แบ่งแยกเขาแยกเรา สี่ กระทำอย่าง รับผิดชอบ คือให้เคารพกติกา มีจิตสำนึกในบทบาทหน้าที่ของตัวเอง และสุดท้าย เป็นอยู่อย่างพอเพียง ไม่เบียดเบียนตัวเองและผู้อื่น

กิจกรรมก็เน้นสนุกสนานหน่อย ไม่นั่งเตี้ยๆ เบื่อตายเลย เป็นกิจกรรมอย่างเล่นเกม เล่นทาน สร้างงานศิลปะ สร้างประสบการณ์ร่วมให้เด็กฯ รู้จัก แยกแยะผิดชอบชั่วดี...งานนี้ไม่มีการบ้าน ไม่มีสอบ ไม่ต้องให้เด็กมานั่งคำนวณแล้วต้องไปหาวิธีโกงให้ สอบผ่านอีกรอบ

อย่างกลุ่มนิสิตนักศึกษาเองก็เป็นอีกวัยหนึ่งที่ เรียกว่า เพาะบ่มกันมาเต็มที่ เตรียมตัวพร้อมสู่โลก ของวัยทำงาน โตเต็มวัย ... “บัณฑิตไทยไม่โกง” เป็น อีกหนึ่งโครงการที่เกิดขึ้น ชื่ออาจจะไม่ค่อย คำนึงเท่ากับโตไปไม่โกงของเด็กๆ แต่ก็เกิดขึ้นจาก ความตั้งใจของที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย เชียวนะ เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษาไม่ทุจริตคอร์รัปชั่น เน้นให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นการเปิดพื้นที่ ให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วม

อีกโครงการที่เคยเห็นเน้นเรื่องธรรมาภิบาล เน้นให้นักศึกษาที่เข้าร่วม รู้จักการตรวจสอบความ ถูกต้องทั้งภายในและภายนอกองค์กร รู้จักหลัก การกำกับดูแลกิจการที่ดี เรียกว่าเป็นการปูพื้นฐาน ให้นักศึกษาก่อนที่จะเข้าสู่สังคมการทำงานในองค์กร ต่างๆอย่างเต็มตัว คือ โครงการส่งเสริมการปลูกฝัง จริยธรรมตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี หรือ เรียกกันง่ายๆ ว่า “CG We Can” ที่ ปตท. ร่วมกับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และบริษัท ไพร์ซวอเตอร์ เฮาส์ คูเปอร์ส เอบีเอส จำกัด เหมือนปีนี้เป็น ปีที่ 2 แล้ว

ภาพจาก : <http://www.matichon.co.th>

ถือเป็นการปลูกฝังให้นักศึกษาถึงความสำคัญ ของการดำเนินธุรกิจอย่างมีจริยธรรม และ มีความรับผิดชอบต่อสังคม อย่างเทรนด์ตอนนี้ที่ มุ่งให้คน เป็นทั้ง คนเก่ง และต้องเป็น คนดี ด้วย

เห็นว่าตอนนี้รับนิสิตจากจุฬาฯ คณะพาณิชย์ ศาสตร์และการบัญชี กับ วิชาฯ ไปร่วมก่อนอีกหน่อย ถ้าผลตอบรับดีต่อเนื่อง ก็จะขยายไปคณะอื่น และ มหาวิทยาลัยอื่นต่อไป... งานนี้เห็นเด็กสนใจเยอะ ถ้าค่อยๆ เริ่มขยายผลต่อ น่าจะเกิดประโยชน์มาก ...และถึงแม้ว่าทุกวันนี้เรื่องความเห็นแก่ตัว

การโกง หรือทุจริตคอร์รัปชั่น ยังเป็นปัญหาใหญ่ของ สังคมไทย แต่ก็ยังดีใจที่เห็นว่า มีหลายฝ่ายเริ่ม ขยับตัว สนใจแก้ไขในเรื่องนี้ ได้แต่หวังว่าจะมีการ ร่วมมือกันในทุกภาคส่วนให้มันสำเร็จ

เพราะเอาเข้าจริง ถ้าสังคมไหนเน้นพัฒนา กันแต่สร้างตึกสูงๆ สร้างของใช้ให้ทันสมัย แต่จิตใจ คนในสังคมไม่ได้พัฒนาตาม มันก็คงไม่ก้าวหน้า

เหมือนบ้านหลังหนึ่งแหละ - ถึงบ้านเราจะไม่ ใหญ่โตเท่าบ้านใคร แต่ถ้าคนในบ้านเรามีจิตใจดี ประพฤติดี อยู่กันอย่างมีความสุข ...บ้านเราก็น่าอยู่ กว่าที่ไหนๆ บนโลก จริงมั๊ย ? ●